

Република Србија
УПРАВНИ СУД
5 У 10750/10 (2009)
03.06.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Љиљане Јевтић и Јелене Тишма Јовановић, чланова већа, са судским саветником Вукицом Латиновић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца З.М., полицијског службеника у Министарству унутрашњих послова – Полицијске управе за К.и М. у К.М. поднетој против решења туженог органа Жалбене комисије Владе Републике Србије, број ... од ... године, у предмету исплате разлике плате, у нејавној седници већа одржаној дана 03.06.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца, изјављена против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Координационе управе за К. и М., Полицијске управе за К.М. – ИКМ К. број ... од ... године, којим је одбијен захтев тужиоца за обрачун и исплату разлике плате, уважене за 100%, за период од децембра 2005. до децембра 2008. године.

Тужилац у тужби, коју је поднео Врховном суду Србије дана 25.07.2009. године и која је код тог суда заведена под Посл.бр. У. 5585/09, оспорава законитост решења туженог органа из свих разлога предвиђених Законом о управним споровима. Наводи да као полицијски службеник ради у Полицијској управи у К.М. од јуна ... године до данас и да на К. и М. живи са својом породицом, па у складу са Одлуком СР Југославије из ... године и Закључком Владе Републике Србије од ... године, сматра да му припада увећана зарада у виду накнаде због повећаних ризика у раду на окупираној територији. Предложио је да суд тужбу

уважи и поништи оспорено решење.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. истог закона.

У одговору на тужбу достављеном овом суду, тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

По оцени навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, поступајући на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, број 46/96), Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Правилно је, по оцени суда, одлучио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца, налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је одбио његов захтев за обрачун и исплату разлике плате увећане за 100% за период од децембра 2005. до децембра 2008. године, јер је увећање плате радника МУП-а Републике Србије који су остали на простору АП КиМ, регулисано Правилником о посебним накнадама радницима МУП-а на подручју АП КиМ, ... од ... године и да се закључак Владе од ... године, на који се тужилац позива, не односи на раднике МУП-а, за коју одлуку је дао разлоге које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Суд је ценио као неосноване наводе тужиоца да је о његовом захтеву за обрачун и исплату разлике плате требало применити Закључак Владе од ... године. Ово стога што је увећање плата радника МУП-а РС који су остали на простору АП КиМ регулисано Правилником о посебним накнадама радницима МУП-а на подручју АП КиМ, број ... од ... године, који је донео министар унутрашњих послова, на основу овлашћења из члана 71. став 1. тада важећег Закона о државној управи („Службени гласник РС“, број 20/92...49/99), којим је прописано да правилнике, наредбе и упутства доноси функционер који руководи органом државне управе, и у складу са чланом 48. тада важећег Закона о унутрашњим пословима, којим је прописано да се звање, напредовање, плата и накнаде овлашћених службених лица и

радника на одређеним дужностима и друга примања из радних односа, уређују прописима министра у складу са законом. Како је наведеним Правилником прописно да раднику који стално борави и обавља послове из делокруга министарства на подручју АП К. И М. увећава се плата посебном накнадом у коефицијенту од 4,5, по оцени овог суда правилно је одбијен захтев тужиоца за исплату разлике плате по закључку Владе, јер је питање ове накнаде уређено наведеним Правилником, па закључак Владе од ... године не може бити основ за увећање плате, јер се непосредно не примењује, већ мора бити исказан у општем акту. Такође је Одлуком Уставног суда број 412/2003 од 16.04.2010. године објављена у „Службеном гласнику РС“, број 56/2010, утврђена неуставност тачке 1 Закључка Владе РС 05 број ... од ... године.

Оцењени су и остали наводи тужиоца, али суд налази да исти не доводе у сумњу законитост оспореног решења.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, број 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 03.06.2011. године, 5 У. 10750/10 (2009)

Записничар
Вукица Латинковић, с.р.

Председник већа – судија
Живана Ђукановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РР